Antonius de Parma: Postilla super evangelia dominicalia per circulum anni cum quadragesimali
Cologne: Johann Koelhoff, the Elder, 1482 Seite 317

dixiſſet vertit ſe ad doctorem legis et dixit. Quis tibi videt̃ de iſtis tri/
bus ſcȝ ſacerdote leuita et ſamaritano ꝓximus fuiſſe ei q̇ incidit in la
trones. et ille rn̄dit q̇ fecit miſericordiā cū illo. Ecce cōuictus eſt doctor
ex ore ipſius. Nā ꝯfitet̃ ꝙ ſamaritanus q̇ non erat de ꝑplo iudeoꝝ fuit
iudeo vulnerato ꝓximꝰ. Item ꝙ iſte ꝑfecte ꝓximū diligit q̇ ſibi miſeri/
cordiā cum p̄t impēdit. Et ideo dn̄s dixit ei. Uade et tu fac ſimiliter. i.
omnē hoīem ſic̃ ꝓximū dilige ſiue fidelē ſiue infidelē ſiue amicū ſiue ini
micū. q2 creati ſumꝰ ad imaginē diuine maieſtatis. ꝯſortes eiuſdē natu
re. participes eiuſdē forme. Item debet nō tm̄ corde et lingua diligere
ſed ope et veritate ſic̃ iſte ſamaritanus q̇ hoī ignoto a quo nullā expe
ctabat retributionē tā largiter rerū ſuarū preſtitit ſubſidiū. tā humilit̃
corpis ꝓpri p̄ſtitit obſequiū. tā diligenter abſēti infirmo fuit in auxili
um. Nā dixit curaȝ illius habeto et q̄dcūq3 ꝛc. ¶ Nota ꝙ licet xp̄s dixe
rit hāc parabolā doctori vt nos in ea inſtrueret tn̄ eſt figura paſſionis
dn̄ice redēptionis nr̄e et deuotiōis magne q̇ tūc ſic exponit̃ Due ciui/
tates noiant̃ ſcȝ hieruſalē i mōte ſita p quā ſignificat̃ celeſtis pr̄ia q̇ eſt
manſio ſecura ſaluādoꝝ ꝛc. Iericho in valle poſita p quā intelligit̃ ha
bitatio infernalis q̇ eſt inclusio pccoꝝ. Sed p̄mus homo ſcȝ adā in q̇
erat totū genus humanū fide ſpe et mēte. habitabat in hac hieruſalē ꝛ
tūc deſcendit ab ea in Iericho qn̄ peccauit. latrones aūt. i. demones in
quoꝝ manus incidit tria mala ſibi fecerūt. Nā ſpoliauerūt eum gratui/
tis ſcȝ gratia doniſq3 virtutibus Eccle Qui in vno peccauit multa bo
na ꝑdidit. vulnerauerūt eum in manibus. i. in naturalibus ſicut eſt rō
ingeniū memoria volūtas que ꝓpter pcc̄m debilitant̃ et obſcurantur.
Ro. i. Obſcuratum eſt inſipiens cor eoꝝ. Reliquerūt euȝ in deſerto ſemi
uiuū. i. nō bene mortuū nec bene viuū Deſertū eſt mundꝰ q̄d eſt inter ce
lum et infernū. In hoc deſerto a p̄ncipio mūdi vſq3 ad aduentum xp̄i
omnes hoīes venerūt ſic vulnerati ſic ſpoliati ſic ſoli ſine adiutorio dere
licti. Et hec tria mala dicunt̃ demones peccatori facere. q2 ipſi ſugge
runt homini pcc̄m a quo iſta mala cauſant̃. Sed ſupuenit ſacerdos id
eſt lex moyſi que dicit̃ infirmū vidiſſe et p̄teriſſe et nō curaſſe de illo eo
ꝙ dicit̃ ad heb. Nihil ad ꝑfectū duxit lex q2 infirma et impotēs erat. et
hoc nō fuit culpa legis ſed defectus. Poſtea ſupuenit leuita. i. ꝓpheta
Lex p ſacerdotē tanq3 maior et dignior. et ꝓphetia p leuitā tanq3 infe
rior deſignat̃. q̇ licet futura p̄diceret ꝛ mādata ſancta daret tn̄ ab ea
liuor ꝛ plaga huiꝰ infirmi. i. hūani generis nō fuit circūligata neq3 fota o
leo. Iſa. i. Sed ſupuenit ſamaritanus qui cuſtos interpretat̃ ſcȝ dn̄s
Jeſus chriſtus q̇ eſt cuſtos ecc̄ie hic appinquauit infirmo p ꝯpaſſionē

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-491/0316
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG